

A rendszerváltás utáni történelmi korszak legfontosabb választása következik

2026 január 02. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

MAGYAR ÖNRENDELKEZÉS – A ballib média hirtelen felfedezte magának a külhoni magyarok problémáját.

Minden évkezdet jó alkalom a számvetésre, mind egyéni, mind családi, mind kisközösségi, mind nemzeti, mind pedig civilizációs síkon. Itt és most az utóbbi kettő a releváns számunkra. Nettek az elmúlt esztendő fejlődésének nyomán a magyar nemzeti közösség, valamint a keresztény fehér civilizáció létesélyei vagy csökkentek? Mert egy cseppnyi realizmus is elég annak belátásához, hogy mindkettő a globális mélyállam célkeresztjébe került, a politika színpadán beazonosítható háttérhatalmi szereplők évek óta nyíltan beszélnek a nemzetek és nemzetállamok anakronizmusáról, történelemformáló erejének csökkenéséről.

A válasz egyértelműnek tűnik, lényegesen jobban állunk, mint egy esztendővel ezelőtt. Donald Trumpról bebizonyosodott, hogy komolyan veszi a programját, nem mondott le Európáról, támogatja a normalitás erőt a vén kontinensen, az Egyesült Államok nemzetbiztonsági stratégiája, mint már szó volt róla, a nemzetállamokat a világ alapegységeiként említi.

A patrióta erő Európában elretörtek, nálunk Magyarországon is offenzívában vannak a politikai napirend meghatározásában, s még az ellenzéki szakértők egy része szerint is teret veszített Brüsszel favoritja, a Tisza Párt.

Sokan úgy fogalmazzák, hogy „apad a Tisza”, de amint Rákay Philip frappánsan megfogalmazta: „nem hagyhatjuk, hogy egy szemfényvesztő, búcsúcédula-árus elvegye tőlünk Petőfi Sándor imádott folyójának nevét.” S ha már felidéztek a magyar szabadság, a magyar állami függetlenség, közkeletű kifejezéssel a nemzeti szuverenitás költőjének emlékét, akit magáénak érezhet minden magyar attól függetlenül, hogy a gúnyhatáron kívül vagy belül született, hogy milyen politikai táborhoz és milyen társadalmi csoporthoz tartozik, hadd említsük meg azt is, hogy van abban valami csodás szimbólum, hogy minden esztendő az ő születésének évfordulójával kezdődik. Életműve az ifjonti hév néhány jakobinus túlzása dacára is zsinórmértékét képezheti mindenféle nemzetstratégiai elemzésnek.

Nincs mit csodálkozni azon, hogy az ellenfél sem tétlenkedik. Kihasznl minden lehetőséget arra, hogy a nemzeti konzervatív tábor alapértékei mentén tegyen kísérletet a kormány hitelének roncsolására. Ezt szolgálta a Szíriai utcai javítóintézetben történelemnek gyermekvédelmi kérdésként való tematizálása, s ezt a Benes-dekrétumok kapcsán nemzetpolitikai síkon megindult támadássorozat is.

Utazzunk vissza az időkben két évtizedet, nézzük meg, hogy mit mondott ebben a kérdésben [Orbán Viktor](#): „mindenkinek higgadtan, nyugodtan be kell látnia, hogy vannak olyan kérdések, amelyeknek politikán túli értelmük és mélységük is van. A kollektív bölcsesség olyan találmány, amelynek nincsen helye a XXI. században”, „a benesi dekrétumokban lefektetett kollektív bölcsesség gondolata testidegen az európai egyesülés eszméjéért”. „A magyar kormány álláspontja világos. Mi mindig, mindenhol, minden kérdésben az emberi méltóság oldalán állunk, akkor is, ha ez közvetlenül érint bennünket, és akkor is, ha nem”, „a benesi dekrétumok kérdése a tízmilliónyi magyarországi magyart és sok százezer határon túli magyart egyaránt érint” (Political Capital, 2002 március 5.). Akkor Szent-Iványi István, a parlament külügyi bizottságának SZDSZ-es elnöke a bizottság rendkívüli ülését hívta össze a visegrádi kormányfői csúcsnak az idézett nyilatkozatból fakadó elmaradása miatt, s beszélt „súlyos külpolitikai kudarcról”, „elszigetelésről” és „külpolitikai átokfutásról”.

Most meg azt láthatjuk, hogy a ballib média hirtelen felfedezte magának a külföldi magyarok problémáját, tollnokaik kéjelegnek azon, hogy a magyar diplomácia nem csap az asztalra ebben a kérdésben. Egyébként [Semjén Zsolt](#) és Németh Zsolt egyaránt határozott hangon ítélte el az említett dekrétumokat. De hát azok, akik a háború kérdésében a teljesen abszurd, önsorsrontó uniós álláspontot támogatják, Brüsszel birodalmi törekvéseit kifejezett rokonszenvvel nézik, és az Egyesült Európai Államok disztópiáját pozitív jövőképek tekintik, szétrobbantanák a cseh–szlovák–magyar szövetséget, hiszen az a legutóbb is kiválóan működött, amikor meg kellett akadályozni, hogy a befagyasztott orosz vagyontól finanszírozzák Ukrajna további felfegyverzését, s ezzel eszkalálják a világégéssel fenyegető konfliktust.

Hogy a náci ihletésű, az alkotmányos demokráciával, jogállammal köszönviszonyban nem levő, származási alapon súlyosan diszkrimináló, ma is hatályban levő dekrétumok megkérdőjelezését börtönnel bünteti a szlovák államfő által a nemrégiben szignált jogszabály, az éppoly észbontó és vérlázító, mint azoknak a woke-erőltetőknek a szólásszabadságot lábbal tipró gyakorlata, akik ellen a visegrádi hármak küzdenek.

Vannak azonban történelmi helyzetek, amikor magasabb szempontok miatt önmérsékletet kell tanúsítani, nem engedhetünk a jogos indulatnak. A magyar állam szuverenitását, a magyar kultúra megmaradását, a felnövekvő nemzedékek egészséges gondolkodását nem Szlovákia fenyegeti az egyébként vérforraló magyarellenes jogszabályaival, hanem a globális mélyállam és annak sorsunkra közvetlen kihatással levő látható figurái, az Európai Unió aktuális vezetése.

Mindaddig, amíg nem sikerült a patrióta erőnek átvenni az unió irányítását, ennek a veszélynek az elhárítása az első számú feladat. Ahhoz képest, hogy egykoron Bethlen Gábor a saját csapataival ostromoltatta meg Lippa várát, hogy átadja azt a töröknek az Erdélyi Fejedelemség békés fejlődésének érdekében, a mostani országvezetésnek annyi a feladata, hogy hangfogóval nyilatkozzon egy kétségkívül húsbavágó kérdésben. [Szijjártó Péter](#) egyébként leszögezte, hogy minden megtesznek azért, hogy egyetlen magyarnak se eshessen bántódása az új jogszabály következtében.

A Tisza párti sajtó s a ballib tábor propagandistái maximálisan kihasználják a helyzetet. Megéltük, hogy a Népszavában követelnek erélyesebb fellépést egy nemzetpolitikai kérdésben, teszi ezt többek között Lendvai Ildikó is, aki anno az MSZP elnökségén belül amellest kardoskodott, hogy a 2004-es népszavazáson a kormány a magyar állampolgárság kiterjesztése ellen kampányoljon. A Válaszonline szerzője odáig merészkedik a valóságtorzításban, hogy nemzetpolitikai elgyurcsányosodásról beszél, s arról, hogy a nemzetpolitikai elkötelezettség csupán politikai termék, mint ahogy a polgári Magyarország is az volt.

A szerzőt nem zavarja, hogy ez a demagógialufi könnyen kipukkantható: nem az a mérvadó, hogy mit állított tíz éve egy kormánypárti elemző, hanem az, hogy mit mond és mit tesz a kormány feje. A polgári Magyarország víziója mögött ott van négy év kormányzati politikája. Ami pedig a nemzetpolitikát illeti, Orbán Viktor ezen a téren is a Trianont követő évszázad korszakteremtő politikusa, aki képes volt hatalmas ellenszélben eredménycentrikusan kihasználni a rendelkezésre álló csekély mozgásteret az elszakított nemzetrészek állóképességének megerősítésére s a közös Kárpát-medencei magyar sorsalakítás intézményes kereteinek megteremtésére.

Hosszan lehetne sorolni a konkrét jogszabályokat és intézkedéseket az állampolgárság kiterjesztésétől a nemzet szétszakítottságának köztudatba emelésén át egészen a támogatáspolitikáig. Másrészt minden meghirdetett nemes cél politikai termék is egyben, a kérdés az, hogy meghirdetése hisz-e benne és törekszik-e valóban azt megvalósítani.

Még a kormánypártisággal végképp nem vádolható Tölgyessy Péter is felhívta a figyelmet legutóbbi interjújában arra, hogy Orbán Viktor komolyan gondolja azt, amit meghirdet, s hogy meglepő szintességgel beszél a céljairól.

Tíz éve, mióta a globális mélyállam mesterségesen felgyorsította a kevert fajú Európa megteremtésének százéves tervét, a parlamenti választások első sorban nem arról szólnak, hogy milyen lesz Magyarország a megválasztott kormány gazdaságpolitikája, kultúrpolitikája stb. révén, hanem hogy lesz-e Magyarország a jövőben. Alapigazság, hogy a migráció ügyében csak gyorsan lehet hibázni.

2026-ban az egész európai civilizációt fenyegető kérdés mellett ott van egy még akutabb probléma, a háború ügye. Orbán Vikornak van esélye arra, hogy kívül tartsa Magyarországot ebből a konfliktusból, egy brüsszeli tábalkormány aligha fog bármiféle uniós követelésnek ellentmondani.

Semmi túlzás nincs tehát abban a gyakran hallott kijelentésben, hogy a rendszerváltás utáni történelmi korszak legfontosabb választása következik.

Borbély Zsolt Attila

www.magyar nemzet.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden
magyarnak látnia kell”

Ajánló
